

บรรณานุกรม

กิตติภูมิ มีประดิษฐ์. (2543). มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุนย์เทคโนโลยี

ทางการศึกษาฝ่ายเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

คณะกรรมการรดกใหม่. (2539). ศูนย์ตระหง่านที่วิพากษ์. ปทุมธานี: คณะกรรมการรดกใหม่.

_____. (2554). ปรัชญาการเรียนรู้ 6 ข้อ. ปทุมธานี: เอกสารอัดสำเนา.

_____. (2555). ปรัชญาการเรียนรู้ 6 ข้อ. ปทุมธานี: เอกสารอัดสำเนา.

คณะกรรมการการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. (2535). รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก.

จิรชัย เอี่ยมสะอาด. (2554, 2 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

นวีวรรณ กินวงศ์. (2520). การฉะครรสำหรับครูประถม. พิมพ์ โลโก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ชนประคัลก์ บันเรือง. (2544). กน: สถานการณ์ปัจจัยแกรกที่ทำให้หลักธรรสนูก. กรุงเทพฯ:

คนเล่าเรื่อง.

_____. (2548). สถานการณ์: ปัจจัยแกรกที่ทำให้หลักธรรสนูก. กรุงเทพฯ: สมาคมคนเล่าเรื่อง.

_____. (2551, 24 มีนาคม). สัมภาษณ์.

_____. (2554, 4 มกราคม). สัมภาษณ์.

_____. (2554, 12 มกราคม). สัมภาษณ์.

_____. (2554, 13 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์.

_____. (2554, 15 มีนาคม). สัมภาษณ์.

_____. (2555, 20 กันยายน). สัมภาษณ์.

_____. (2555, 10 ตุลาคม). สัมภาษณ์.

_____. (2555, 15 ตุลาคม). สัมภาษณ์.

_____. (2555, 12 พฤศจิกายน). สัมภาษณ์.

ชัชพันธุ์ ยิ่มอ่อน. (2554). การวิพากษ์รัฐศาสตร์แนวพุติกรรมศาสตร์ตามกรอบแนวคิดของ

Habermas. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 3(3), 23.

ดวงแข บัวประโคน. (2547). การใช้สื่อสารเพื่อการพัฒนาชุมชนของกลุ่มคณะกรรมการป้อง:

กรรฟศึกษาจากพื้นที่ทำงานที่มีบริบทแตกต่างกัน 4 พื้นที่. กรุงเทพฯ: สำนักงาน

สนับสนุนการวิจัย.

- นิพนธ์ สุขปรีดี และลัծดา สุขปรีดี. (2517). เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒบางแสน.
- บ้านเพียงตะวัน. (2554). การศึกษาแบบองค์รวม. วันที่ค้นข้อมูล 20 มิถุนายน 2554, เข้าถึงได้จาก <http://www.piengtawan.com/home/index.php/component/content/article/53-pkarticleeng/161-2010-04-19-10-01-32>
- ประชาติ จีกวัฒนาภรณ์. (2545). การใช้ละครสร้างสรรค์ในการพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- เปาโอล แฟรร์. (2548). ครูในฐานะผู้ทำงานวัฒนธรรม: ขาดหมายถึงผู้ที่หล่ออาสาอน = Teachers as Cultural Workers (สดใส ขันติรา พงษ์, แปล). กรุงเทพฯ: สถาบันเอนิมีนา.
- พบจันทร์ ลีลาศาสตร์สุนทร. (2553, 12 กุมภาพันธ์). สมมایณ์.
- พรรตต์ คำรุ่ง. (2550). การละครสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2533). ระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- พนิดา สุปานางกูร. (2549). นโยบายการส่งเสริมศิลปะการละครเพื่อการพัฒนาเอกชน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พระพรหมคุณภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต). (2547). รู้หลักก่อนแล้วศึกษาให้ได้ผล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษานักเรียนพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 14 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 1-23
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545). (2545, 8 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. หน้า. 16-21.
- กัธรา ໂຕະบุรินทร์. (2543). การใช้กระบวนการผลิตละครเวทีที่มีผลต่อการเพิ่มทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนตรี ตราโภท. (2527). เอกสารประกอบการสอนวิชาประวัติการละครไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนาฏศิลป์.
- รุ่งอรุณ ไสยโสภณ. (ม.ป.ป.). เอกสารสาระหลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน.: คัมภีร์ กศน. วันที่ค้นข้อมูล 12 มกราคม 2554, เข้าถึงได้จาก <http://ebook.nfe.go.th/>

- โรงเรียนภัตราดีมัชยนศึกษา หัวหิน. (2555). คำวัญและวิสัยทัศน์ของโรงเรียน. วันที่ค้นข้อมูล 10 ธันวาคม 2555, เข้าถึงได้จาก <http://www.patravadischool.com>
- วิภาณี กาญจนากิจ โภคุล. (2550, 9 กุมภาพันธ์). โสมสกุล ทางรอดหรือทางเลือก. กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์, วันที่ค้นข้อมูล 12 มกราคม 2554, เข้าถึงได้จาก http://www.bangkokbiznews.com/2010/10/29/news_31831825.php?news_id=31831825
- ศรีศกร วัลลิโภค. (2554). พัฒนาการทางสังคม-วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: เมืองโนราณ.
- เศรษฐ พลินทร์. (2524). วรรณคดีการละคร. กรุงเทพฯ: โอดี้ียนสโตร์.
- สมาคมคนเล่าเรื่อง. (2549). เอกสารการจัดตั้งสมาคมคนเล่าเรื่อง. ปทุมธานี: สมาคมคนเล่าเรื่อง.
- _____. (2549). เอกสารประกอบหลักสูตรมรดกใหม่โสมสกุล. ปทุมธานี: สมาคมคนเล่าเรื่อง.
- _____. (2550). หลักสูตรการเรียนรู้โรงเรียนมรดกใหม่โสมสกุล. ปทุมธานี: สมาคม คนเล่าเรื่อง.
- ส ศิวลักษณ์. (2554). การศึกษาไทยทางเลือกในอนาคต. วันที่ค้นข้อมูล 12 มกราคม 2554, เข้าถึง ได้จาก <http://www.sulak-sivaraksa.org/th>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษางานพัฒนาชุมชน. (ม.ป.ป.). แนวทางการจัดทำแบบประเมินตามกฎกระทรวง การจัดทำแบบประเมินขอจัดการศึกษาโดยกรอบครัว. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชุมชน.
- สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2550). การใช้ละครสร้างสรรค์ในการพัฒนาผู้เรียน. วันที่ค้น ข้อมูล 12 พฤษภาคม 2553, เข้าถึงได้จาก http://www.thaiwisdom.org/p_art/api_a/api_460110.htm
- Forbes, S. (1996). *Values in Holistic Education, Third Annual Conference on Education, Spirituality and the Whole child*. Roehampton Institute. London: Exploring the question.
- Forbes, S. (2004). *What Holistic Education Claims About Itself; An Analysis of Holistic School's Literature*: American Education Research Association, Retrieved June 15, 2011, from www.holistic\education.net/articles/research04.pdf
- Landy, R. J. (1982). *Handbook of educational drama and theatre*. Westport: Greenwood Press.
- Miller, R. (2000). *Making Connections to the World: Some Thoughts on Holistic Curriculum*. Brandon, VT: Foundation for Educational Renewal.
- Way, B. (1967). *Development Through Drama*. London: Longmans.